



ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จดหมายข่าว ปีที่ 31 ฉบับที่ 6 เดือน มิถุนายน 2568

สารบัญ

• สังคมในแวดวง มศว	2
• ชาวชมรมฯ	3
• ผู้บริจาคเงิน	6
• รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนพฤษภาคม	7
• วาเชธรรม : พระสงฆ์	9
• บอกเล่าเก้าสิบ : สว วันๆ	11
• ความสำคัญของการทำพินัยกรรม	12
• AI ผู้ช่วยคนใหม่ ที่จะทำให้ชีวิตคุณง่ายขึ้น	16
• ทริปสามซาน	17
• 120 ปี ชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ	28



3 มิถุนายน 2568

วันเฉลิมพระชนมพรรษา

สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี

บังคมพระมิ่งฟ้า	ชาวไทย
ราชินีคู่พระหฤทัย	วชิรเกล้า
ฉลองบาทพระทรงชัย	งามสง่า เลิศเออย
ราษฎร์เทิดทูลห่อหมกเฝ้า	แซ่ซ้องทรงพระเจริญ
พระราชินีปิ่นฟ้า	งามเห็น
งามสง่าดุจเดือนเพ็ญ	ส่องหล้า
ใครเห็นจกักรมเย็น	สดชื่น ใจนา
จับจิตกันทั่วหน้า	เทิดไท้จอมขวัญ
บารมีพระมากพัน	รำพัน
พระพิทักษ์ราชัน	ร่มเกล้า
ถวายงานทุกคืนวัน	เกิดเกียรติ งามเออย
บูรพมหากษัตริราชเจ้า	ปกป้องผองภัย

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(นายวิวัฒน์ บุรทัต ประพันธ์ถวาย)

สังคมในแวดวงมศว



วันที่ 2 มิถุนายน 2568 มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อมแต่งตั้งให้ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิตย์ เจียรจิตต์ ดำรงตำแหน่ง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นลำดับที่ 13

ข่าวชมรมฯ



คณะกรรมการบริหารชมรมฯ กำหนดการประชุมประจำเดือน มิถุนายน วันศุกร์ ที่ 13 มิถุนายน 2568 ณ ห้องประชุมชั้น 2 ตึกไข่มุก หอ 203-204 BS เวลา 09.30 น. ประชุมประจำเดือน 10.30 น. ฟังการบรรยายเรื่อง ใช้ AI อย่างฉลาด เพิ่มความสุขในชีวิตประจำวัน โดยคุณหมัทธิวัฒน์ รักษาเกียรติศักดิ์ หัวหน้าฝ่ายระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่าย ของ มศว เวลา 12.00 น. รับประทานอาหารร่วมกัน

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 หลังการประชุม อาจารย์ ดร.พิชชา ใจสมคม ได้บรรยายพิเศษเรื่องความสำคัญของการทำพินัยกรรม ระหว่างเวลา 10.30 -12.00 น. ซึ่งสมาชิกให้ความสนใจซักถามในประเด็นที่สนใจกันหลากหลาย แล้วรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ชมรมฯ ขอขอบคุณสมาชิกหลายท่านที่นำอาหารว่างมาร่วม และอาจารย์อุไร สังขนันท์ เป็นเจ้าภาพส่งวันขึ้นใจมาเลี้ยง และในวันดังกล่าว รศ.ดร.วิจิตร – คุณประวิทย์ วรุตบางกูร ได้นำมะม่วงนาาชนิดจากบ้านสวนแก่งกระจานมาจำหน่ายหารายได้เข้าชมรมฯ สนุกสนาน คนขาย คนซื้อกลุ่มเดียวกัน ขอขอบคุณค่ะ

วันอาทิตย์ที่ 5 พฤษภาคม 2568 ชมรมฯ ร่วมเป็นเจ้าภาพบรรพชาสามเณรและสนับสนุนการศึกษา โรงเรียนมงคลวิทยา วัดมงคลสามัคคีธัมมโมทัย (เขาสाप) จังหวัดระยอง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 193,100 บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสามพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน) โดย ดร.อุมาพร นาคะวัจนะ เป็นผู้แทนชมรมฯ เข้าร่วมกิจกรรม ชมรมฯ ขออนุโมทนาสาธุ ในกุศลจิตที่ได้ร่วมกันครั้งนี้

วันที่ 10-15 พฤษภาคม 2568 ชมรมฯ จัดทัศนศึกษาสาธารณรัฐจีน เจิ้งโจว ลั่วหยาง ไคเฟิง ไท่หังซาน ชมรมฯ ขอขอบคุณ รศ.ดร.ภญ.อรลัษณา แพร่ตกุล เขียนบทความ เรื่อง ทริปสามซาน “ฉันรักเขา”-คารวะท่านเปา-ผาฮองเฮา บูเช็กเทียน มีสมาชิกร่วมเดินทาง 26 คน

วันที่ 26 พฤษภาคม 2568 ชมรมฯ เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรการแสดงและนิทรรศการ 120 ปี ชาตกาล ครูเตือนพาทยกุล ได้รับความประทับใจและซาบซึ้งถึงความรู้ ความสามารถทางด้านการดนตรีไทยและคุณูปการของครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ ชมรมฯ ขอขอบคุณ ผศ.ดร.พลัปปลึง คงชนะ ที่แนะนำให้ ประสานงานกับอาจารย์ วราพร พาทยกุล เพื่อขอบัตรเข้าร่วมงาน และ ดร.อุมาพร นาคะวัจนะ ที่จัดการลงทะเบียนให้อย่างเรียบร้อย

ชมรมฯ ประชุมสรุปกิจกรรมประจำปี 2567 ระหว่างวันที่ 6-8 กรกฎาคม 2568 ณ โรงแรม La Is La ปรานบุรี มีสมาชิกแจ้งเข้าร่วมกิจกรรม 45 คน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังมีกำหนดการดังนี้

วันที่ 6 กรกฎาคม 2568

เวลา 06.00 น. รถตู้ออกจาก มศว

07.30 น. แวะรับประทานอาหารเช้าที่นครปฐม

08.30 น. ออกเดินทางไปจังหวัดเพชรบุรี

10.00 น. แวะชมถ้ำเขาหลวง

11.30 น. ออกเดินทางไปรับประทานอาหารกลางวันร้าน อุดมโภชนา

13.30 น. แวะถ่ายรูป ไมอามี เมืองไทย แล้วเดินทางเข้าที่พัก

15.00 น. ถึงที่พัก พักผ่อนตามอัธยาศัย (เดินเล่นชายหาด เล่นน้ำสระ
ของโรงแรม พายเรือคายัค)

18.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่ 7 กรกฎาคม 2568

08.00 น. รับประทานอาหารเช้า

09.00 น. ประชุมสรุปงานปี 2567 และประชุมประจำเดือน

11.00 น. เดินทางไปทานอาหารกลางวัน.....

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.30 น. เดินทางไปวนอุทยานปราณบุรี

14.30 น. ลงเรือชมชีวิตชุมชนแม่น้ำปราณบุรี

16.00 น. เดินทางไปรับประทานอาหารเย็น

17.00 น. รับประทานอาหารเย็นที่ ...

18.00 น. เข้าที่พัก

วันที่ 8 กรกฎาคม 2568

08.00 น. รับประทานอาหารเช้า

10.00 น. ออกเดินทางจากที่พัก

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่พักบุรี

13.30 น. แวะสวนตาลลุงถนอม ขึ้นชมต้นตาล 100 ปี

15.00 น. ออกเดินทางกลับ ถึง มศว โดยประมาณ 18.00 น

เดินทางด้วยรถตู้ 5 คันรับจำนวน 45 คน ค่าใช้จ่ายคนละ

6,200 บาท

ข้าราชการบำนาญผู้ที่ได้รับเงินบำนาญเดือนละ 13,500 บาท ขึ้น
ไป (ไม่รวมเงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 65 ปีบริบูรณ์และผู้ที่ได้รับเงินบำนาญ
เดือนละ 27,000 บาทขึ้นไป (ไม่รวม เงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 70 ปี บริบูรณ์

หลังจากวันเกิดสามารถ ติดต่อส่วนทรัพยากรบุคคล (กองการเจ้าหน้าที่เดิม) อาคารสำนักงานอธิการบดี ตึก 9 ชั้น 3 เพื่อยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ท่านสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ 02- 260-3558 และเตรียมหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ 2 ชุด 1. สำเนาบัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคารที่ต้องการให้โอนเงินเข้า

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ ใครขอให้ผู้บริจาคเงินเข้าชมรมฯ ตรวจสอบรายชื่อจากจดหมายข่าวของชมรมฯ ในแต่ละเดือน หากไม่ ปรากฏรายชื่อของผู้บริจาคภายใน 1-2 เดือน โปรดติดต่อกับ ดร.อุมาพร นาควิจนะ 090 917 3993 หรือคุณพิศมัย พนาเวศร์ 081-412-1310 และหากท่านสมาชิก มีความประสงค์ที่จะร่วมบริจาคเงินเข้าชมรมฯ ได้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ชื่อบัญชีชมรมผู้สูงอายุ มศว เลขที่บัญชี 2686-3 ชมรมฯ ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ชมรมฯ ขอแสดงความเสียใจกับครอบครัว **สะสม** ในการถึงแก่กรรมของ **อ.ประยูร สะสม** พิธีสวดอภิธรรม ณ สุกตีสถานห้องที่ 6 ชั้น 2 วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ปากเกร็ด ระหว่างวันที่ 28 - 30 พฤษภาคม 2568 และฌาปนกิจวันที่ 31 พฤษภาคม 2568 เวลา 10.00 น.

ผู้บริจาค

1. ผศ.เกษร เจริญรักษ์	1,000 บาท
2. ผศ.สุพิน ทองธานี	1,000 บาท
3. คุณลักขณา แซ่ลู้	1,000 บาท
4. คุณวราภรณ์ เตชะวัฒนเศรษฐ์	1,000 บาท
5. อ.พิศาล - อ.ประสาน สร้อยธุหร่า	1,000 บาท

รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนมิถุนายน

พรโตโต ในปฐมพีคุณความดี ที่เพาะบ่ม

คุณธรรม คำชื่นชม

ท่านสะสม นมมานานมา

เนรมิต จิตเปี่ยมสุข

ปราศโศกทุกข์ ทุกเพ -ลา

สิ่งवाद ปรารภณา

หลังไหลมา คราวนี้...เกิด

รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์

1. คุณมณี ศิริชัยรัตน์
2. คุณประเสริฐ สุรวณิชกิจ
3. ผศ.ดร.วาสนา เจริญลาภ
4. อ.มยุรี บุญอาจ
5. อ.อาจหาญ ทรงงามทรัพย์
6. อ.เอียรจิต วรรณตศิริ
7. อ.อรุณศรี กุมุท
8. คุณรัตนาพร สงวนประสาทพร
9. คุณศรีรัมย์ สุรวณิชกิจ
10. รศ.อมรรัตน์ เสวตนันท์
11. อ.ดวงพร ไหวฑูรเกียรติ
12. รศ. ดร.วีระพงศ์ เกียรติสุนทร
13. คุณกัญญา จันท์ดี
14. อ.ทัศนีย์ ศิริปโชติ
15. คุณสุวิทย์ โอวกุศลสิริกุล
16. ผศ.อัมพร สร้อยสุข
17. ผศ.สมเจตน์ บรรลือสินธุ์
18. รศ.สุภาพร สุกสีเหลือง
19. คุณกฤษณา สุนันทเกษม
20. คุณวิลาวัลย์ บัวขำ
21. ผศ.ประเสริฐ วิเศษกิจ
22. อ.พิทักษ์ เสงี่ยมสิน
23. อ.อัญชลี ปิ่นทองคำ
24. คุณอิทธิกร ดานะโก
25. ผศ.สุขุมลย์ สิทธิมงคล
26. รศ.สุนันทา ไสรัจจ์
27. รศ. ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี
28. ผศ.วิภารัช จินนิก
29. อ.นวลผจง เสวตเวช
30. คุณวันดี พ่วงความสุข
31. อ.วินัย ภูระหงษ์
32. อ.วิจิต วิสิททวงศ์
33. ผศ.สุพิน ทองธานี
34. คุณไพฑูรย์ รัตนศิริ
35. อ.ดร.ละเอียด รักษ์เผ่า
36. คุณสุนัย ดันโพธิ์
37. อ.อรพินธุ์ คณิงสุขเกษม
38. คุณชวนพิศ อภิชัย
39. ผศ.เพ็ญจันทร์ ภัคคานนท์
40. ผศ.นิรดา จันทรรัตน์

- | | |
|-------------------------------|-----------------------------|
| 41. ผศ.ยุวดี นาคะผดุงรัตน์ | 42. รศ.ทรรคนิยา ศักดิ์ดี |
| ④3 ☆ รศ.รัชนี อัครรุ่งนรินทร์ | 44. รศ. ดร.ธวัช บุรีรักษ์ |
| 45. อ.สุภาภรณ์ วงศ์สุนทร | 46. ผศ.ชวลี ดวงแก้ว |
| 47. รศ.วุฒิชัย มุลศิลป์ | 48. รศ.ผกาศรี เย็นบุตร |
| 49. รศ. ดร.กาญจนา ชูครุวงศ์ | 50. ผศ.สุวีร์ จันทร์กระจ่าง |

หมายเหตุ : สมาชิกที่มีเครื่องหมาย ○ ติดต่อขอรับเงินบำเหน็จ
อาวโสที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด เฉพาะท่านที่เป็นสมาชิก
สหกรณ์เท่านั้น (สมาชิกควรมาในวันที่อายุครบหรือซ้ำไม่เกิน 90 วัน)
พร้อมบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน
☆ บำเหน็จดำรงชีพ อายุ 70 ปี



วาทะธรรม : พระสงฆ์

ข่าว หลวงพ่อแยม กระเทียมเลื่อนล้นวงการคณะสงฆ์ แม้จะเป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่ก็ต้องยอมรับว่าสันถลอนศรัทธาในพระสงฆ์หากใครรู้สึกแหย่ๆ ในเรื่องนี้ ลองมาฟังเทศน์ หลวงพ่อสมเด็จฯ ป.อ. ปยุตโต ท่านเทศน์ไว้ดังนี้ครับ

สภาพความเสื่อมนี้ในปัจจุบัน ญาติโยมพูดกันมาก เพราะมีข่าวร้ายต่างๆ มากมาย เรื่องอย่างนี้พระสงฆ์ก็ควรจะเอามาพูดบ้าง ไม่งั้นญาติโยมพูดฝ่ายเดียว จะกลายเป็นนิทานพระ แต่ถ้าพระเอามาพูดบ้างในฐานะที่เป็นผู้รู้เรื่องทางธรรม พูดในทางแนะนำและหาทางแก้ปัญหา ก็จะได้มีทางช่วยกันให้รู้จักวางใจได้ถูกต้องเพราะฉะนั้น เมื่อเรื่องร้ายๆ และปัญหาเกิดขึ้น พระจำเป็นต้องเอามาพูดให้โยมรู้ว่า ความเสื่อมเกิดขึ้นได้อย่างไร มีทางแก้ไขอย่างไร เราจะได้ช่วยกันป้องกันและที่จริงนั้นตัวเราเองก็มีหน้าที่ด้วย เพราะว่าในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชนเรามีหน้าที่ช่วยกันป้องกันพระศาสนา อย่างวันสองวันนี้ก็ได้ข่าวอีกแล้วรายใหม่ อาตมาเองก็ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ แต่ท่านมหาและหลวงลุงท่านก็อ่านและท่านเล่าให้ฟังว่ามีพระองค์หนึ่งไปหลอกร้านค้าเพชรเอาเพชรไปแล้วไม่จ่ายเงินให้แก่เขา จำนวนเป็นล้านๆ บาท และขอประทานอภัยก็ไปทำศิวลึงค์นำไปแจกในต่างประเทศ พอฟังหรืออ่านข่าวพระประพฤติดังนี้แล้วโยมก็อาจจะพูดว่า พระไม่ดี พระเสียหาย พระหลอกลวง พระเหลวไหล ไม่น่านับถือ จาก พระไม่ดี ก็เลยพาลพาลต่อไปว่า พระพุทธศาสนาไม่ดี แล้วก็จะไม่นับถือพระ จะเลิกนับถือพระพุทธศาสนา ที่จริงนั้น พระพุทธศาสนาเป็นของเรา ไม่ใช่เป็นของพระองค์ นั้น เพราะว่าคนที่จะมีสิทธิเป็นเจ้าของพระพุทธ

ศาสนานี้จะต้องเป็นพุทธบริษัท พุทธบริษัทก็คือผู้ที่ทำหน้าที่ของชาวพุทธอย่างถูกต้อง

ถ้าเป็นพระก็ต้องเป็นพระที่ประพฤติปฏิบัติและทำหน้าที่ของพระอย่างถูกต้อง ถ้าเป็นอุบาสกอุบาสิกาก็เป็นคฤหัสถ์ที่ทำหน้าที่ของชาวบ้านอย่างถูกต้องถ้าเราทำหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนถูกต้อง เราเองนี่แหละเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนา ในทางตรงข้าม พระก็ตาม ญาติโยมก็ตาม แม้จะประกาศตนเป็นชาวพุทธ แต่ถ้าปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ทำตัวเหลวไหล ก็ไม่มีสิทธิเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนา ควรจะระวังว่าเป็นคนร้ายที่แฝงซ่อนเข้ามาหาประโยชน์จากพระศาสนา ที่เรียกกันว่าเข้ามาปล้นศาสนา เพราะฉะนั้น พระที่ประพฤติเลวทรามเหล่านั้นเราไม่ถือว่าเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนา โยมจะต้องไม่มองว่าเป็น พระประพตีสัว โยมจะต้องมองว่า คนชั่วเข้ามาทำลายพระพุทธศาสนา ถ้าเราวางใจให้ถูกต้องอย่างนี้แล้วพระศาสนาก็จะดีขึ้น เราจะต้องมีความรับผิดชอบต่อพระศาสนา อย่าถือธุระไม่ใช่ อย่ายกสมบัติของเราให้เขาไปเอาตมาเคยเปรียบเทียบบ่อย ๆ ว่า... ถ้ามีโจรเข้ามาปล้นบ้านแล้วเรายกสมบัติให้โจรไปเลย อย่างนี้ถือว่าวิปริตใช้ไหม ที่ถูกนั้นเราก็ต้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของเรา แต่ที่เป็นกันเวลานี้เราก็ทำวิปริตกันอยู่โดยไม่รู้ตัว คือ ทั้งๆ ที่พระศาสนานี้เป็นของเรา แต่พอมมีโจรคือคนที่แฝงตัวมาในเพศของพระประพตีสัว ทำเสียหาย เป็นโจรปล้นศาสนา พอมมีโจรเข้ามาปล้นพระศาสนาของเราอย่างนี้ แทนที่เราจะช่วยกันรักษาพระศาสนาของเราๆ กลับยกศาสนาให้โจรไปเสีย นี่ อย่างนี้เขาเรียกว่า ยกสมบัติให้โจร เพราะฉะนั้นอย่าทำอย่างนี้เรากำลังทำผิดพลาด ต้องทำใจให้ถูกต้อง เราต้องรักษาพระพุทธศาสนาของเรา

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์
ปอปปยุตโต

บอกเล่าเก้าสิบ : สว วัน ๆ

วันๆคิดถึงแต่อนาคต
เช่น พรุ่งนี้กินไรดี 🤔



เมื่อเครียดมากๆ อย่าเพิ่งกินพารา
ให้ลอง “นันทา” ชาวบ้านก่อน เผื่อหาย



รสชาติของการเป็นผู้ใหญ่ วันๆ
คิดอยู่ไม่กี่เรื่องหรอก หนึ่งในนั้น
คือ.. จะเดินมาเอาอะไรละ



ชีวิตนี้ไม่ โหยหาอะไรแล้ว แค่เดิน
ตามหาแว่นตากับโทรศัพท์ ที่วางไว้
เมื่อกี้ ก็เหนื่อยแล้ว วันๆหนึ่งหาย
หลายรอบมาก





ความสำคัญของการทำพินัยกรรม

อ.ดร.พิชชา ใจสมคม

มรดก

กองมรดกได้แก่ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ตาย

ทายาท

ทายาทโดยธรรม ประกอบด้วย 1. ผู้สืบสันดาน 2. บิดา มารดา

3. พี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 4. พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน

5. ปู่ ย่า ตา ยาย 6. ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส

- ถ้ามีผู้สืบสันดาน คู่สมรสได้รับมรดกเสมือนทายาทชั้นบุตร

- ถ้ามีทายาทลำดับ 3 หรือไม่มีทายาทลำดับ 1 แต่มีทายาทลำดับ 2 คู่สมรสมีสิทธิรับมรดกทั้งหนึ่ง

- ถ้ามีทายาทลำดับ 4 หรือมีทายาทลำดับ 6 หรือมีทายาทลำดับ 5 คู่สมรสมีสิทธิรับมรดก 2 ใน 3 ส่วน

- หากไม่มีทายาทลำดับ 1-6 คู่สมรสมีสิทธิรับมรดกทั้งหมด

ผู้รับพินัยกรรม

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลอาจได้รับมรดกของผู้ตาย

พินัยกรรม

การแสดงเจตนา กำหนดการเผื่อตายในเรื่องทรัพย์สิน หรือในการต่างๆ เพื่อให้เกิดผลทางกฎหมายเมื่อตนเองตายลง

ทำไมเราควรทำพินัยกรรม

- ป้องกันทายาททะเลาะกัน

- มั่นใจว่าทรัพย์สินจะตกทอดแก่คนที่เราต้องการ

แบบของพินัยกรรม

- พินัยกรรมแบบเขียนเองทั้งฉบับ

1. ทำเป็นหนังสือ ลงวัน เดือน ปี ในขณะที่ทำพินัยกรรม
2. ต้องเขียนด้วยลายมือของตัวเองทั้งฉบับ
3. ต้องลงลายมือชื่อของตัวเอง

หากมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือขูดลบ ตกเติมอย่างใด ให้ทำด้วยมือตนเอง และลงลายมือชื่อกำกับไว้ มิเช่นนั้นพินัยกรรมจะไม่สมบูรณ์

- พินัยกรรมแบบธรรมดา

1. ทำเป็นหนังสือ ลงวัน เดือน ปี ในขณะที่ทำพินัยกรรม
2. ผู้ทำพินัยกรรมต้องลงลายมือไว้ต่อหน้าพยานอย่างน้อย 2 คนพร้อมกัน
3. พยาน 2 คนนั้นต้องลงลายมือชื่อรับรองลายมือชื่อของผู้ทำ

พินัยกรรมไว้ในขณะนั้น

หากมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือขูดลบ ตกเติมอย่างใด ผู้ทำพินัยกรรมต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ต่อหน้าพยาน 2 คนพร้อมกัน และพยาน 2 คน นั้นต้องลงลายมือชื่อรับรองลายมือชื่อของผู้ทำพินัยกรรมไว้ในขณะนั้นด้วย มิเช่นนั้นพินัยกรรมจะไม่สมบูรณ์

พินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมือง คือ

1. ผู้ทำพินัยกรรมต้องไปแจ้งข้อความที่ตนเองประสงค์จะให้ใส่ไว้ในพินัยกรรมของตนแก่นายอำเภอต่อหน้าพยานอย่างน้อย 2 คน พร้อมกัน
2. นายอำเภอต้องจดข้อความที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งให้ทราบนั้นลงไว้ และอ่านข้อความนั้นให้ผู้ทำพินัยกรรมและพยานฟัง
3. เมื่อผู้ทำพินัยกรรมและพยานทราบแน่ชัดว่าข้อความที่นายอำเภอจดนั้นถูกต้องตรงกับที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งไว้แล้ว ให้พยานและผู้ทำพินัยกรรมลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ
4. ข้อความที่นายอำเภอจดไว้ นั้น ให้นายอำเภอลงลายมือชื่อ ลงวัน

เดือน ปี และจดลงด้วยว่าพินัยกรรมนั้นได้ทำถูกต้องตามข้อ 1-3 ทุกประการเสร็จแล้วให้ประทับตราตำแหน่งไว้ด้วย

หากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือขูดลบ ตกเติมอย่างใด ให้ผู้ทำพินัยกรรมพยาน และนายอำเภอลงลายมือชื่อกำกับไว้ มิเช่นนั้นพินัยกรรมจะไม่สมบูรณ์

พินัยกรรมแบบเอกสารลับ คือ

1. ผู้ทำพินัยกรรมต้องลงลายมือชื่อในพินัยกรรม
2. ผู้ทำพินัยกรรมต้องฉีกพินัยกรรมนั้นและลงลายมือชื่อคาบรอยฉีก

ดังกล่าว

3. ผู้ทำพินัยกรรมต้องนำพินัยกรรมที่ฉีกนั้นไปแสดงต่อนายอำเภอและต่อหน้าพยาน อีกอย่างน้อย 2 คน และให้ถ้อยคำต่อบุคคลเหล่านั้นว่าเป็นพินัยกรรมของตน (ถ้า พินัยกรรมนั้นผู้ทำไม่ได้เป็นผู้เขียนเองตลอด ผู้ทำพินัยกรรมนั้นต้องแจ้งนามและภูมิลำเนาผู้เขียนให้ทราบด้วย)

4. เมื่อนายอำเภอจดถ้อยคำของผู้ทำพินัยกรรม และวัน เดือน ปีที่ทำพินัยกรรมมาแสดงไว้บนซองนั้นและประทับตราตำแหน่งแล้ว ให้นายอำเภอผู้ทำพินัยกรรมและพยานลงลายมือชื่อบนซองนั้น

หากมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ขูดลบ ตกเติมอย่างใด ให้ผู้ทำพินัยกรรมลงลายมือชื่อกำกับไว้ มิเช่นนั้นพินัยกรรมจะไม่สมบูรณ์

พินัยกรรมแบบทำด้วยวาจา

1. ต้องมีพฤติการณ์พิเศษซึ่งทำให้ผู้ทำพินัยกรรมไม่สามารถที่จะทำพินัยกรรมตามแบบอื่นที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ เช่น

- ก. ตกอยู่ในอันตรายใกล้ความตาย หรือ
- ข. อยู่ในเวลามีโรคระบาด หรือ
- ค. อยู่ในเวลามีสงคราม เป็นต้น

2. ผู้ทำพินัยกรรมต้องแสดงเจตนากำหนดข้อพินัยกรรมต่อหน้าพยานอย่างน้อย 2 คน ซึ่งอยู่พร้อมกัน ณ ที่นั้น

3. พยาน 2 คนนั้นต้องไปแสดงตนต่อนายอำเภอโดยไม่ชักช้า และแจ้ง

ข้อความที่ผู้ทำพินัยกรรมได้สั่งไว้ด้วยวาจา ทั้งต้องแจ้ง วัน เดือน ปี และสถานที่ทำพินัยกรรมและพฤติการณ์พิเศษต่อนายอำเภอไว้ด้วย

4. นายอำเภอต้องจดข้อความที่พยานนำมาแจ้ง และพยาน 2 คนนั้นต้องลงลายมือชื่อไว้หรือจะพิมพ์นิ้วมือโดยมีพยาน 2 คน รับรองลายพิมพ์นิ้วมือแทนได้

พินัยกรรมแม้ไม่สมบูรณ์ตามแบบหนึ่ง อาจสมบูรณ์ตามแบบอื่นได้ ข้อสำคัญคือ ต้องมีข้อความ “เมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว” หรือ “ข้าพเจ้าขอทำพินัยกรรมว่า ” จึงจะมีผลเป็นพินัยกรรม

ผู้ที่ไม่อาจเป็นผู้รับพินัยกรรม

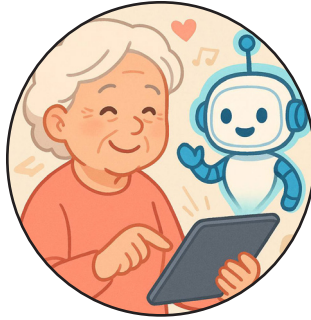
1. ผู้เขียนพินัยกรรม จะเป็นผู้รับพินัยกรรมไม่ได้
2. ผู้ที่เป็นพยานในพินัยกรรม จะเป็นผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรมนั้นไม่ได้
3. คู่สมรสของผู้เขียนหรือคู่สมรสของพยานในพินัยกรรม ไม่สามารถเป็นผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรมนั้นได้
4. บุคคลอาจเป็นผู้รับทรัพย์ตามพินัยกรรมนั้นได้ แต่ต้องไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์ในข้อบังคับตราสารจัดตั้งนิติบุคคลนั้นๆ

การเสียสิทธิในการรับมรดก

1. เมื่อทายาทบิดบังทรัพย์มรดก
2. เมื่อทายาทประพฤติไม่สมควร
3. เมื่อเจ้ามรดกตัดให้ไม่ได้รับมรดก
4. เมื่อผู้รับมรดกสละทรัพย์มรดก

มรดกที่ไม่มีผู้รับ

หากไม่มีผู้รับทั้งทายาทโดยธรรมและผู้รับพินัยกรรม มรดกนั้นจะตกแก่แผ่นดิน หากเจ้ามรดกมีหนี้จะฟ้องแผ่นดินให้ชำระหนี้ไม่ได้ เพราะแผ่นดินไม่ใช่ทายาท



"AI ผู้ช่วยคนใหม่ ที่จะทำให้ชีวิตคุณง่ายขึ้น!"

ปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวไกลจนทำให้ชีวิตเราสะดวกสบายมากขึ้น หนึ่งในเทคโนโลยีที่กำลังมาแรงคือ “AI” หรือ ปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งฟังดูเหมือนเรื่องไกลตัว แต่แท้จริงแล้ว ผู้สูงอายุก็สามารถใช้ได้ง่ายๆ และจะพบว่าเป็นผู้ช่วยที่ดีในชีวิตประจำวันเลยทีเดียว!

ลองนึกดูสิคะ ถ้ามีใครสักคนที่คุณสามารถถามได้ทุกเรื่อง ทั้งเมนูอาหารเพื่อสุขภาพ เพลงเก่ายอดฮิต หรือแม้แต่ให้ช่วยแต่งกลอนวันเกิดให้หลาน! นั่นแหละค่ะคือสิ่งที่ AI ทำได้ ตัวอย่างเช่น ถามว่า “ช่วยแนะนำอาหารที่ดีต่อหัวใจ” หรือ “วันนี้มีข่าวอะไรบ้าง” หรือแม้แต่ “ช่วยแปลภาษาอังกฤษให้หน่อย” AI จะตอบให้ทันที ด้วยข้อมูลที่อัปเดตและเข้าใจง่าย

AI ไม่ใช่หุ่นยนต์ แต่เป็นเหมือนสมองกลในมือถือ ที่คุณสามารถพูดคุยหรือพิมพ์คำถามกับมันได้ เช่น โปรแกรมที่ชื่อว่า “ChatGPT” หรือผู้ช่วยเสียงอย่าง “Google Assistant” และ “Siri” ที่หลายคนอาจมีอยู่แล้วในโทรศัพท์มือถือ แล้วต้องเรียนรู้อยากมั๊ย? ไม่ยากเลยนะคะ! ใช้แค่คำพูดหรือข้อความธรรมดาๆ เหมือนคุยกับคนรู้จัก ไม่ต้องรู้เทคนิคหรือศัพท์ยากๆ ขอแค่กล้าลอง ก็จะทำให้ AI เป็นของเล่นใหม่ที่ทั้งสนุกและมีประโยชน์จริงๆ ระวังนิดเดียว คืออย่าให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น เลขบัตรประชาชนหรือข้อมูลบัญชีธนาคาร เเท่านี้ก็สามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย

ลองเปิดใจดูนะคะ แล้วคุณจะรู้ว่า... AI ไม่ได้น่ากลัว แต่น่ารักและพร้อมจะช่วยทำให้ชีวิตของเราง่ายขึ้น เยอะขึ้น และสนุกขึ้นทุกวัน!

ทริปสามชน “ฉันรักเขา” - คารวะท่านเปา - ผาสองเฮา บูเช็คเทียน

รศ.ดร.ภญ.อรลัษณา แพร่ดีกุล

ระหว่างวันที่ 10-15 พค. (6 วัน 5 คืน) 2568 ชมรมฯ ได้จัดโปรแกรมสุดพิเศษไปทัศนศึกษามณฑลเหอหนาน ประเทศจีน ทริปนี้จะขอตั้งชื่อว่า “ทริปฉันรักเขา” เพราะเราได้ไปเยี่ยมชมภูเขาสุดอลังการงานสร้าง ถึง 3 เทือกเขาด้วยกัน คือ หยุนไถซาน วานเซี่ยนซาน และไท่หังซาน (คำว่า ซาน, shan ภาษาจีนแปลว่า ภูเขา) ตลอดทริปนี้ต้องบอกว่าเต็มไปด้วยความทึ่ง ทั้งใน ความสวยงามของธรรมชาติ ความลุ่มลึกของอารยธรรมและประวัติศาสตร์เก่าแก่ของจีน ทุกจุดที่ไปเยี่ยมชมล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ 5 ดาว และหลายจุดถือเป็นมรดกโลกที่ได้รับขึ้นทะเบียนโดยยูเนสโก



ก่อนจะเล่าถึงความประทับใจในทริปนี้ ขอชวนทุกท่านมาดูแผนที่ประเทศจีนกันก่อน แผนที่ประเทศจีนนั้นมีรูปร่างเหมือนไก่ หันหน้าไปทางขวา ด้านหัวไก่คือ เฮยหลงเจียง ปักกิ่ง (คอไก่) ด้านใต้คือ ยูนนาน กว่างซี ส่วนหางไก่คือ ชินเจียง ทิเบต จุดหมายหลักของทริปนี้ก็คือมณฑลเหอหนาน (บริเวณสีเข้ม รูปซ้าย) ซึ่งอยู่ค่อนข้างทางทิศตะวันออกบริเวณใกล้ๆ ออกไก่อีกและปักไก่ (ขอบคุณภาพจาก https://thaibizchina.com/figure_publication/henan/) จุดเริ่มต้นของการเดินทางคือ เมืองเจิ้งโจว (Zhengzhou) (ภาพขวา) จากนั้นจึงใช้รถบัสเดินทางไปตามแหล่งท่องเที่ยวโดยรอบเจิ้งโจว ทางทิศตะวันตก คือ ลั่วหยาง แล้วย้อนมาทางตะวันออก คือ เมืองไคเฟิง

วันที่ 1 (เสาร์ที่ 10 พค. 2568) สมาชิกจำนวน 26 คน นัดพบกันที่ สนามบินสุวรรณภูมิ เวลา 8.30 น. เข้านี้มีฝนปรอยเล็กน้อย พวกเราหลายคน จึงรีบมาก่อนเวลา ที่มรุ้งทองทัวร์ โดยคุณใหม่ผู้จัดการทัวร์ และคุณอาร์ม Tour leader ช่วยอำนวยความสะดวกให้ได้ดี แถมกระเป๋าทักทายใส่ยาทาและแผ่นแปะแก้ปวดเมื่อย (เหมือนจะรู้ว่าต้องไต่ไข้แน่ๆ) ในเวลาประมาณ 11 น. ออกเดินทางโดยสายการบินไชนาเซาเทิร์น สู่มืองกวางโจว แล้วเปลี่ยนเครื่องต่อไปยัง นครเจิ้งโจว มณฑลเหอหนาน เมื่อถึงเจิ้งโจวมีไกด์ท้องถิ่นมาสมทบอีก 2 คน เป็นสาวจีน เธอมีชื่อไทยคือ น้องดาว และน้องอ้อย รถบัสพาไปถึงโรงแรมที่พัก Orange Hotel สมาชิกต่างแยกย้ายพักผ่อนอย่างสะดวกสบาย เตรียมตัวพร้อมสำหรับโปรแกรมเที่ยวจัดเต็มในวันรุ่งขึ้น ต้องขอขอบคุณทางมรุ้งทองทัวร์ ที่จัดหาโรงแรมคุณภาพดีระดับ 4 ดาวให้ตลอดพวกเราตลอดทริป และรายการอาหารหรูจัดเต็มทุกมื้อทุกวัน จนหลายท่านบ่นว่าน้ำหนักขึ้น

วันที่ 2 (อาทิตย์ที่ 11 พค. 2568) โปรแกรมวันนี้ 6-7-8 ออกเดินทางสู่วัดเส้าหลินโดยรถบัส วัดเส้าหลินหรือสำนักเส้าหลินนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเจิ้งโจว คืออยู่กึ่งกลางระหว่างเมืองเจิ้งโจวและเมืองฉวี่หยาง (แผนที่รูปขวา) เป็นวัดทางพระพุทธศาสนานิกายมหายานที่มีความเก่าแก่อายุกว่า 1,500 ปี ตั้งอยู่ใกล้เทือกเขาเซงซาน ซึ่งเป็นหนึ่งในห้ายอดเขาอันศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อของชาวจีน วัดเส้าหลินมีชื่อเสียงมากทั้งด้านประวัติศาสตร์และด้านศิลปะการต่อสู้ในแวดวงยุทธภพ ทั่วบริเวณมียอดเขาน้อยใหญ่จำนวน 72 ยอด แบ่งเป็น กลุ่มเขาไท่ซื่อ จำนวน 36 ยอด และกลุ่มเขาเส้าซื่อ จำนวน 36 ยอด โดยรอบวัดเป็นพื้นที่โล่งกว้าง ใช้สำหรับฝึกวิทยายุทธของหลวงจีน แอบเห็นพระจีนตัวเป็นๆ เดินไปมาในบริเวณวัดด้วย วัดเส้าหลินมีไฮไลต์คือป่าเจดีย์ (ถ้ำหลิน) ซึ่งเป็นหมู่เจดีย์จำนวนมากกว่า 200 องค์ เป็นสุสานของอดีตเจ้าอาวาสและหลวงจีนตั้งแต่ในยุคสมัยของราชวงศ์ถัง (ข้อมูลจาก วิกิพีเดีย) พวกเราแบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ หนึ่งชมการแสดงกังฟูเส้าหลิน ซึ่งเป็นศิลปะการต่อสู้ที่เชื่อมโยงจิตและกายเข้าด้วยกัน พร้อมกับการฝึกฝนวิชาหมัด ดาบ กระบอง

และพลังลมปราณ อีกกลุ่มแยกไปชมบริเวณวัดและป่าเจดีย์ซึ่งสวยงามมาก
ออกจากวัดแล้วจึงพักรับประทานอาหารกลางวัน แล้วเดินทางต่อไปเมืองลั่ว
หยาง เมืองนี้ถือเป็นศูนย์กลางอารยธรรมจีนที่มีอายุกว่า 5,000 ปี ไฮไลต์ของ
เมืองนี้คือ ถ้ำแกะสลักหลงเหมิน (Longmen grottoes) ซึ่งเป็น กลุ่มถ้ำบน
หน้าผา อยู่ริมฝั่งแม่น้ำอี้ ห่างจากเมืองลั่วหยาง ราว 12 กิโลเมตร ภายในมีถ้ำ
มากมายกว่า 2,345 ถ้ำ แผ่นศิลาจารึกกว่า 3,600 แผ่น และรูปปั้นพระพุทธร
รูปอีกร่วมๆ 100,000 องค์ ฮวงจื๊อของที่นี่ทางด้านตะวันออกและด้านตะวัน
ตกเป็นภูเขา มีแม่น้ำไหลผ่านตรงกลาง มองดูเสมือนประตู่ที่มีมังกรโอดแล่น
ขนาบอยู่ จึงได้ชื่อว่า หลงเหมิน ซึ่งแปลว่า ประตูมังกร ถ้ำแห่งนี้เริ่มสร้างขึ้นใน
ศตวรรษที่ 5 สมัยราชวงศ์เว่ย หลังจากที่ย้ายเมืองหลวงจากต้าถงมายังลั่วหยาง
ฮ่องเต้ทุกพระองค์ในสมัยราชวงศ์เว่ยจนถึงราชวงศ์ถัง และราชวงศ์โจวของ
พระนางบูเช็กเทียน สั่งให้ช่างแกะสลักหินที่ถ้ำหลงเหมินเป็นรูปสลักพระพุทธร
รูป จวบจนพระนางบูเช็กเทียนสิ้นพระชนม์ การแกะสลักหินเป็นพระพุทธรูปใน
ถ้ำหลงเหมินก็ได้ยุติลง รวมระยะเวลากว่า 400 ปี พบการสร้างประติมากรรม
โดยสกัดช่องไว้ตามผนังเขาหินแห่งนี้เป็นระยะทางกว่า 1.5 กิโลเมตร ถ้ำหลง
เหมินได้รับขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรมโดยองค์การยูเนส
โกเมื่อปี พ.ศ. 2543 (ข้อมูลจาก <https://thai.cri.cn/>) จุดสำคัญของภาพแกะ
สลักคือบริเวณหน้าผาใหญ่ แกะสลักพระพุทธรูปองค์ใหญ่มาก ตามโครงหน้า
ของพระนางบูเช็กเทียนสมัยที่เป็นฮ่องเฮา มีพุทธลักษณะงดงามอลังการ เป็น
สัญลักษณ์แห่งความเมตตาและความสง่างาม การสร้างถ้ำพระพุทธรูปแห่งนี้ได้
รับอิทธิพลการสร้างมาจากอินเดียและชาวกรีกในเอเชียกลาง ถ้ำน้อยใหญ่ที่
ประดิษฐานพระพุทธรูปอยู่ตามช่องสี่เหลี่ยมบนหน้าผานั้นน่าเสียดายที่บาง
ช่องถูกทำลายหรือถูกโจรกรรม เศียรพระบางเศียรก็ถูกกะเทาะไป พวกเรา
เดินเลียบแม่น้ำชมผาแกะสลักตลอดทางเป็นระยะทางไกลพอควร แดดแรงแต่
ไม่ร้อนเพราะมีลมพัดสบายๆ โขยมาจากแม่น้ำ ขากลับพากันลงเรือย้อนกลับ
ไปที่ลานจอดรถ แวะรับประทานอาหารเย็น และเข้าพักที่โรงแรม Holiday Inn

Express Luoyang Longmen โรงแรมสะดวกสบายดีมาก รู้สึกไม่เหมือนอยู่ประเทศจีน

วันที่ 3 (จันทร์ที่ 12 พค. 2568) รับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรม แล้วออกเดินทางสู่เมืองเจียวจั่ว (Jiaozuo) ซึ่งอยู่ค่อนข้างทางเหนือของเจิ้งโจว ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลเหอหนาน (ตามแผนที่ รูปขวา) เมืองนี้มีความงดงามของธรรมชาติ ในอดีตถือเป็นจุดบรรจบของเส้นทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีบทบาทสำคัญในภูมิภาคจีนตอนกลาง รถบัสพาเดินทางมาถึง อุทยานหยุนไถซาน (Yuntaishan geopark) เป็นภูเขาที่ 1 ของทวีปนี้ หยุนไถซานได้รับการยกย่องให้เป็นแหล่งมรดกโลกทางธรณีวิทยา พวกเราพากันเดินไปถึงหุบเขาหินแดง วิสະพานทางข้ามสวยงามมาก เป็นจุดไฮไลต์ของหยุนไถซาน มีหน้าผาหินทรายสีแดงสดซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคนี้ และน้ำตกมังกรขาวสูงกว่า 50 เมตร ธรรมชาติอลังการน่าทึ่งมาก เส้นทางเดินเป็นบันไดขึ้น-ลง ใช้เวลาเดินประมาณ 2 ชม. สุดทางตรงขาออกเป็นทางบันไดเลื่อนซึ่งทราบว่าจะเปิดให้บริการ ทำให้ทุนแรงได้มาก น่าชื่นชมทุกคนที่เดินได้อย่างปลอดภัยทั้งที่บางช่วงแดดแรงมาก หวังใจว่าจะมีคนเป็นฮีตสโตรก ใกล้จุดทางออกแอบไปซื้อไอศกรีมแท่งสองอันอร่อยเย็นชื่นใจ ตรงทางออกวิวสวยมากเป็นทะเลสาบใหญ่ดูคล้ายแก่งกระจานบ้านเราแต่อลังกว่า พอทุกคนเก็บภาพสวยงามสุดประทับใจกันแล้ว จึงนั่งรถไปรับประทานอาหารกลางวัน ณ ภัตตาคาร อาหารทุกมื้อมีความหลากหลายมาก แต่มีจำนวนมากทานไม่หมดเลยสักมื้อ ส่วนเครื่องดื่มก็มีเบียร์และโค้กตั้งอยู่เสมอ เบียร์จีนมีหลายยี่ห้อไม่ซ้ำกันสักที แต่ไม่มีบริการน้ำเปล่า แต่มีกระติกน้ำร้อนหรือชาจีนร้อน คุณอาร์มเล่าว่าคนจีนถือว่าน้ำร้อนคือน้ำเป็น น้ำเย็น (รวมทั้งน้ำแข็ง) ถือเป็นน้ำตาย คนไทยเรานิยมน้ำตายมากกว่าน้ำเป็นคงเพราะบ้านเราเป็นเมืองร้อน รับประทานอาหารเย็นแล้วจึงเข้าที่พัก คืนนี้พักที่โรงแรม Hualong Lidu Boutique Hotel

วันที่ 4 (อังคารที่ 13 พค. 2568) รับประทานอาหารเช้าแล้วออกเดินทาง

ทางไปภูเขาที่สอง คือ เขาวานเซียนซาน (Wanxianshan) ตั้งอยู่ในใจกลางของเทือกเขาไท่หัง (Taihangshan) ครอบคลุมพื้นที่กว่า 64 ตารางกิโลเมตร จุดสูงสุดของภูเขาอยู่ที่ 1,672 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ทัศนียภาพของหุบเขาเป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติที่ผสมกันระหว่างหน้าผาสีแดงที่สูงชัน หุบเขาลึก และน้ำตก ป่าไม้มีความสมบูรณ์มากและมีสัตว์ป่าหายาก เช่น เสือดาวจีน ลิงภูเขา พวกเราพากันเดินไปด้านบนเขา ถึงหมู่บ้านกัวเลียงซุน (Guoling Cun) ณ ความสูง 1,000 เมตรในใจกลางเทือกเขาไท่หัง เป็นหมู่บ้านที่ล้อมรอบด้วยภูเขา 3 ด้านและหน้าผาสูงชัน เล่าขานกันว่า ผู้ก่อตั้งหมู่บ้านจงใจเลือกทำเลหน้าผาสูงเพื่อหลีกเลี่ยงภัยสงคราม ทำให้ในสมัยก่อนหมู่บ้านนี้กลายเป็นหมู่บ้านแร้นแค้นสำหรับคนทั่วไป กระทั่งเวลาล่วงเลยไป ในยุคสมัยที่สงครามได้จบไปนานแล้ว คนในหมู่บ้านก็เกิดความต้องการที่จะเดินทางหรือติดต่อกับผู้คนข้างล่างมากขึ้น ผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านจึงรวมตัวกันสร้างถนนโดยวิธีเจาะภูเขาความยาวกว่า 1,300 เมตรในหน้าผาสูง ด้วยจำนวนคนเพียง 13 คน หุบกินด้วยมือเปล่าและเครื่องมือพื้นฐาน ใช้เวลากว่า 5 ปี จึงสำเร็จ ผลลัพธ์คือถนนยาว 1,250 เมตร กว้าง 6 เมตร และสูง 4 เมตร ที่ตัดผ่านหน้าผาสูงกว่า 105 เมตร จนได้รับการยกย่องให้เป็นถนนที่อันตรายที่สุดในโลก และยังคงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความพยายามและจิตวิญญาณของผู้คนในหมู่บ้าน พวกเราเดินชมหมู่บ้าน สังเกตการเรียงหินที่มีขนาดต่างๆ กัน ก่อเป็นกำแพงและฝายบ้านโดยไม่มีซีเมนต์ยึด สงสัยว่าถ้าแอบดึงหินออกมาสักก้อนสองก้อนกำแพงจะถล่มไหม ขาลงเขาใช้รถดูลังมาส่งถึงด้านล่าง รถตู้ขับซึ่งมากโดยลุงโซเฟอร์ซึ่งเป็นคนพื้นที่ เค้าพูดจากันเสียงดังเหมือนทะเลาะกันตลอดเวลา แต่จริงๆ ไม่ได้ทะเลาะ รถตู้บริการนี้เป็นกิจการของคนในหมู่บ้าน จึงนับเป็นการสร้างรายได้ให้คนในหมู่บ้านได้อย่างดี

วันที่ 5 (พุธที่ 14 พค. 2568) รับประทานอาหารเช้าแล้วออกเดินทางสู่ภูเขา ลูกที่สามในทริปนี้ คือ แกรนด์แคนยอน ไท่หังซาน (Taihang Grand Canyon) อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลเหอหนาน เป็นจุดบรรจบระหว่างมณฑล

เหอหนาน ซานซี และเหอเป่ย์ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 89 ตารางกิโลเมตร จุดสูงสุดประมาณ 1,700 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ก่อตัวขึ้นจากการกัดเซาะของน้ำ ในยุคดึกดำบรรพ์ จากการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยาของมหาสมุทรและแผ่นดิน ซึ่งใช้เวลานับล้านปี จนกลายเป็นหน้าผาหินควอตซ์ ก่อให้เกิดภูมิทัศน์ที่มีเอกลักษณ์ ภายในหุบเขามีความหลากหลายของชั้นหิน เช่น หินดินดาน หินปูน หินทราย เป็นภูมิประเทศที่สูงชัน มีความสลับซับซ้อน ทำให้ได้รับการขนานนามว่า ภูมิทัศน์ภูเขาทางตอนเหนือที่งดงามที่สุด คุณอาร์มพาไปเพิ่มพลังที่ร้านไอศกรีมโคน เป็นไอศกรีมรสนมที่อร่อยดีใจมาก จากนั้นจึงนั่งรถของอุทยานไปยัง ไตรภคารดงกท้อ ซึ่งเป็นไฮไลต์สำคัญของหุบเขาไท่หัง ภายในหุบเขามีธารน้ำที่ไหลผ่านใจกลางหุบเขา ผ่านภูมิประเทศที่เป็นป่าทึบและน้ำตกที่ไหลลงมาเป็นลำธารและบ่อน้ำใสสีเขียวมรกต ถ้ามาในช่วงฤดูใบไม้ผลิคงจะเห็นดอกท้อของจริง แต่ในฤดูนี้เป็นดอกท้อประดิษฐ์ตกแต่งไว้ตามสโตร์จิ้นจิ้น แคมยังมีน้องหมีแพนด้าตัวเบ๊เริ่มนอนหงายท้องอยู่ตรงทางเข้า น่าเอ็นดูมาก ระหว่างทางขึ้น-ลงเขาเป็นถนนที่มีวิวทัศนสองข้างทางสวยงามอลังการ ขนานนามว่า ถนนสวรรค์ไท่หัง ถือเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่งดงามมากของเทือกเขาไท่หัง ขณะรถแล่นมีลมพัดเย็นสบายแต่ที่นั่นร้อนมากแล้วตัวเราจะไหลลงจากรถ เส้นทางถนนนี้ออกแบบได้ดีมีความกลมกลืนกับลักษณะภูมิประเทศของเทือกเขา บางจุดก็เป็นโค้งหักศอกหวาดเสียวเล็กน้อย พอลงเขามาแล้ว รับประทานอาหารกลางวัน ช่วงบ่ายออกเดินทางสู่เมืองไคเฟิง ใช้เวลานานประมาณ 4 ชม. เพราะวิ่งจากตะวันตกไปตะวันออก (ดูแผนที่ รูปขวา) เมืองไคเฟิงนี้เป็นเมืองเก่าแก่ที่สะท้อนวัฒนธรรมจีนในทุกมิติ ทั้งทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 4,100 ปี และในอดีตเคยเป็นเมืองหลวงของ 8 ราชวงศ์ด้วยกัน

ในสมัยราชวงศ์ซ่ง ไคเฟิงถือเป็นเมืองหลวงขนาดใหญ่ มีประชากรมากถึง 1.5 ล้านคน และเป็นที่มาของภาพเขียนชื่อดัง (ชิงหมิงซางเหอถู่) ที่บรรยายชีวิตความเป็นอยู่ริมแม่น้ำ และยังเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางสายไหมทางบกในภาคตะวันออก สะท้อนถึงความรุ่งเรืองในฐานะศูนย์กลางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมใน

อดีต จากนั้นรับประทานอาหารเช้า แล้วจึงเดินทางไปท่าเรือแม่น้ำยูเหอ เพื่อล่องเรือชมนครไคเฟิงยามค่ำคืน สองฟากฝั่งจัดแสดงแสงสีเสียงสไตล์จีนจีน มีอาคารประดับไฟสีดิสโก้ มีโชว์นางรำแต่งชุดจีนร่ายรำสวยงามเป็นจุดๆ ซึ่งน่าจะจัดแสดงสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาล่องเรือโดยเฉพาะ ล่องเรือเสร็จจึงเข้าที่พัก Double Tree by Hilton Kaifeng เป็นโรงแรมที่สวยงามและสะอาดมาก จากห้องพักมองลงมาเห็น Kaifeng museum น่าเสียดายเวลาไม่พอเราจึงไม่ได้แวะชมพิพิธภัณฑ์

วันที่ 6 (พฤหัสบดีที่ 15 พค. 2568) วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการเดินทาง หลังรับประทานอาหารเช้า ออกเดินทางไปคารวะท่านเป่า ณ ศาลไคเฟิง หรือศาลไคฟง ตามรอยหนังจีนเรื่องเป่าบุ๋นจิ้นที่เราดูกันมาตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน เป่าบุ๋นจิ้น หรือ เป่าเจิ้ง (Bao Zheng) เป็นบุคคลที่มีตัวตนจริงตามประวัติศาสตร์ ในสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือ ช่วงของฮ่งเต้ซ่งเหยิ่นจง ท่านเป็นขุนนางผู้ยึดมั่นในความยุติธรรมและเป็นนักปฏิรูปการเมืองแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือได้รับตำแหน่งต่างๆ เช่น ผู้ตรวจการกรมการคลัง ผู้ว่าราชการเมือง จนได้เลื่อนขั้นเป็นถึงรองอัครมหาเสนาบดีผู้คุมความยุติธรรมแก่ประชาชนและตรวจสอบการปฏิบัติราชการของขุนนางทั้งแผ่นดิน ก่อนเข้าชมด้านใน มีโชว์บริเวณลานด้านหน้าตรงทางเข้า จัดโชว์แสดงการเปิดศาล ท่านเป่าบุ๋นจิ้นออกมารับพระบรมราชโองการมีชาวบ้านมาร้องเรียน ท่านเป่าสั่งหวังเฉา-หม่าฮั่นเปิดศาล มีเสียง เหว... อยู่... เหมือนในหนัง น่าเกรงขามมาก พอเข้าไปด้านใน หลายท่านได้ชะงักกับท่านเป่าตัวเป็นๆ ที่ใส่ชุดดำปักลายทอง มีใบหน้าสีดำเหมือนในหนังทีวี เป็นที่ชื่นชอบปลื้มกันมากเพราะท่านเป็นไอดอลของการทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว เดินชมพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเครื่องประหารหัวสุนัข หัวเสือ และหัวมังกร ซึ่งใช้ประหารนักโทษแบ่งตามลำดับชั้น คือ หัวสุนัขสำหรับคนธรรมดา หัวเสือสำหรับชนชั้นขุนนาง และหัวมังกรสำหรับเชื้อพระวงศ์ (คงจำกันได้ในหนังตอนท่านเป่าประหารราชบุตรเขยใช้หัวมังกร) มองเครื่องประหารแค่เห็นใบมีดยังไม่ต้องง้างก็รู้สึกเสียววาบแล้ว เสร็จจากการคารวะท่านเป่า ออกเดินทางไปรับประทานอาหาร

อาหารกลางวัน แล้วจึงนั่งรถยาวๆ เข้าสนามบินเจิ้งโจว ออกเดินทางสู่เมืองกวางโจว และต่อเครื่องกลับสู่ประเทศไทย ถึงสนามบินสุวรรณภูมิเวลาประมาณสี่ทุ่มนิดๆ โดยสวัสดิภาพด้วยความประทับใจอย่างยิ่ง รู้สึกทุกครั้งว่าไม่ว่าจะไปเที่ยวที่ไหน พอได้กลับบ้านเราก็มีความสุข สนุกใจที่ได้กลับบ้านเมืองไทยของเรา สิ่งที่น่าสังเกตของทริปจีนในครั้งนี้ แตกต่างจากจีนที่เคยเห็นเมื่อหลายปีก่อน ห้างน้ำได้รับการพัฒนาให้สะอาดขึ้น (แต่ก็ยังถือว่าไม่สะอาดสำหรับคนไทย) ตลอดทางแม้ในชนบทไม่พบส้วมรางหรือส้วมหลุมเหมือนคราวก่อนๆ แล้ว แต่สิ่งที่เหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงคือมารยาทของชาวจีน ยังคงมีพฤติกรรมแซงคิว (คงเกิดในราชวงศ์ชิง) ยังคงถ่มน้ำลายตามพื้นที่สาธารณะ ผู้หญิงยังคงความเปิดเผยเข้าห้องน้ำไม่ล็อกประตู หรือใช้ห้องน้ำแล้วก็ไม่กดชักโครกราดน้ำ คงต้องเป็นเรื่องที่คนจีนหากจะเปลี่ยนพฤติกรรมได้คงจะต้องได้รับการปลูกฝังมาแต่เด็ก แบบคนญี่ปุ่น เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้มารยาทสังคมอย่างสากลให้มากขึ้น แต่ในภาพรวม ถือว่าประเทศจีนได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในด้านเทคโนโลยี และ infrastructure ต่างๆ อย่างมากมาย ในอนาคตเชื่อว่าท่านสีจิ้นผิงจะนำพาให้จีนเป็นมหาอำนาจในทุกด้าน เพราะจีนถือเป็นประเทศที่พึ่งพาตนเองได้โดยสมบูรณ์โดยไม่ต้องง้อประเทศอื่นเลย ด้วยมีจำนวนประชากรกว่า 1,400 ล้านคนเป็นอาวุธ

การท่องเที่ยวของพวกเราในครั้งนี้ถือเป็นการเปิดมิติใหม่ ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกของประเทศจีนและเชื่อว่าจะเห็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วต่อไปอีกไม่หยุดยั้ง สำหรับพวกเราชาวชมรมฯ ต้องถือว่าเป็นโอกาสดีที่ได้มาเยือนจีนในครั้งนี้ ขอขอบคุณรุ่งทองท้าว โดยเฉพาะคุณอาร์มและทีมไกด์ และคุณโซเฟอร์รถบัส ที่ดูแลพวกเราอย่างดี ขอชื่นชมอาหารว่างทุกมื้อที่จัดเตรียมอย่างประณีต เก็บรายละเอียดทุกด้านได้อย่างเรียบร้อยเหมาะสมแก่วัยของสมาชิก สว. ขอขอบคุณใหม่ผู้จัดการทัวร์ที่ช่วยคัดสรรสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5 ดาว (5A level) และหลายจุดเป็นมรดกโลกที่ถือเป็นบุญตาอย่างยิ่งที่ครั้งหนึ่งได้มาเยี่ยมชม คุณภาพที่พักและอาหารจัดว่ายอดเยี่ยม ขอขอบพระคุณ

ประธานฯ ที่คอยดูแลใส่ใจสมาชิกทุกคนอย่างอบอุ่น เพื่อให้พวกเราทั้ง 26 ชีวิตได้ไปร่วมเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยกันและช่วยเหลือเกื้อกูลกันตลอดทริป ขอให้ทุกท่านรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง เตรียมพร้อมเดินทางสนุกสนานด้วยกันในทริปต่อไป ที่เราจะกลับมาเที่ยวไทยกันบ้าง แล้วพบกันที่ปราณบุรีค่ะ



วันที่ 10 มิถุนายน 2568 สมาชิกพร้อมเดินทาง
อาหารเย็นที่สนามบินกวางโจว



วันที่ 11 มิถุนายน 2568 วัดเส้าหลิน



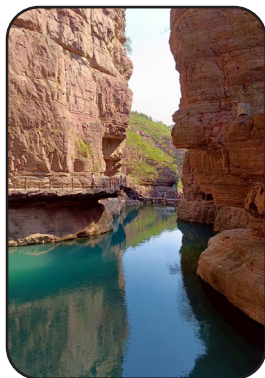
การแสดงส่วนหนึ่งของวัดเส้าหลิน



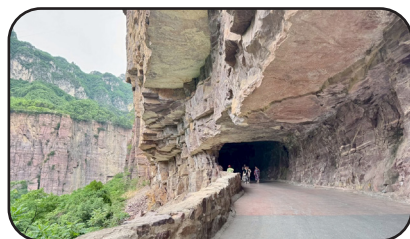
พระใหญ่ถ้ำหลงเหมิน



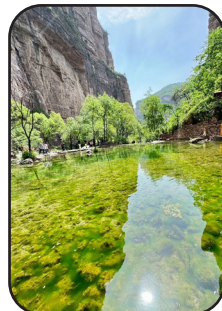
ถ้ำแกะสลักหลงเหมิน



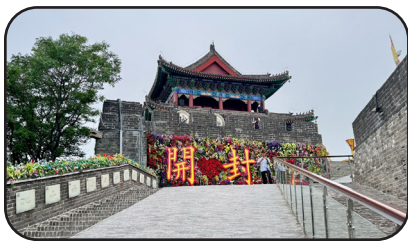
วันที่ 12 มิถุนายน 2568 อุทยานหยุนไถซาน



วันที่ 13 มิถุนายน 2568 เขาวานเซี่ยนซาน ทางขึ้นหมู่บ้านกัวเลียงซุน



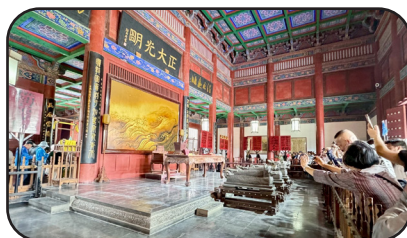
วันที่ 14 มิถุนายน 2568 แกรนด์แคนยอนไท่หังซาน และโตรกธารดอกท้อ



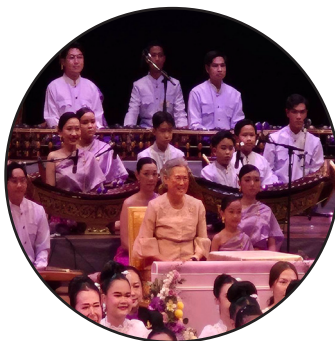
กำแพงเมืองไคเฟิง



ล่องเรือชมแสงสีเมืองไคเฟิง



วันที่ 15 มิถุนายน 2568 เยี่ยมชมศาลไคเฟิง



120 ปี ชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ

รศ.ดร.ภญ.อรลัษณา แพร่ตกุล

ในวันจันทร์ที่ 26 พฤษภาคม 2568 สมาชิกชมรมฯ จำนวน 26 คน มีโอกาสดีที่ได้ไปร่วมงานการแสดงและนิทรรศการ “120 ปีชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ” ณ หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งการร่วมงานครั้งนี้ต้องขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.พลับพลึง คงชนะ ที่กรุณาประสานงานแจ้งมายังทางประธานชมรมฯ และขอขอบคุณดร.อุมาพร นาคะวัจนะ เป็นอย่างมากที่กรุณาช่วยเป็นธุระส่งชื่อและลงทะเบียนให้พวกเราทุกคนเป็นการล่วงหน้า พวกเราทุกคนจึงได้รับเลขที่ลงทะเบียนและ QR code ก่อนวันงาน ทำให้ขั้นตอนการลงทะเบียนหน้างานเป็นไปอย่างเรียบร้อยราบรื่นมาก

สมาชิกนัดแนะเวลากัน 7.30 น. ที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นวันจันทร์ซึ่งโรงเรียนเปิดเทอมแล้วและมีฝนตกปรอยๆ ทำให้หลายท่านกังวลใจกับการจราจร แต่ปรากฏว่าพวกเราส่วนใหญ่มาถึงกันก่อนเวลา จึงยังมีเวลาพอที่จะรับประทานอาหารเช้าน้อยสบายๆ และลงทะเบียนรับตั๋วที่นั่งบริเวณโถงด้านหน้าหอประชุมฯ พอถึงเวลา 8.00 น. ประตูเปิดให้เข้าไปนั่งรอด้านในหอประชุมได้ สาวๆ ชมรมฯ ในชุดงามอย่างไทยจึงได้เก็บภาพเป็นที่ระลึกทั้งด้านในและด้านนอกหอประชุม ตามหมายกำหนดการเวลา 9.00 น.

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ถึงศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ทรงทอดพระเนตรนิทรรศการ 120 ปีชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล แล้วเสด็จเข้าภายในหอประชุมเพื่อทอดพระเนตรการแสดง

ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ ถือกำเนิดในช่วงปลายรัชกาลที่ 5 ท่านเติบโตในครอบครัวที่มีความชำนาญด้านเป่าพาทย์และแตงวอน มีบ้านอาศัยอยู่บริเวณประตูเมืองซึ่งอยู่ไม่ไกลจากแม่น้ำเพชรบุรีในตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี วงศ์ตระกูลมีชื่อเสียงด้านวิชาเป่าพาทย์เป็นที่เลื่องลือในเมืองเพชรบุรี นายต้มและนายแดงผู้มีศักดิ์เป็นปู่ของท่านได้รับการถ่ายทอดวิชาเป่าพาทย์โดยตรงจากพระประดิษฐไพเราะ (มี ดุริยางกูร) นายแดงได้พานายพร้อม ซึ่งเป็นบุตรชายเข้าถวายตัวกับสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ได้เข้าเฝ้าถวายการต่อเพลงเป็นที่พอพระทัย เมื่อมีพระราชบัญญัติขนานนามสกุล ทูลกระหม่อมบริพัตรจึงทรงประทานนามสกุล “พาทยกุล” ด้วยเหตุที่ตระกูลนี้มีความรู้ดีในทางเป่าพาทย์ เมื่ออายุครบ 10 ขวบ บิดาได้สอบถามความประสงค์ในการศึกษาต่อ ครูเตือนได้แจ้งความจำนงอย่างแน่วแน่ว่าปรารถนาจะศึกษาวิชาดนตรี บิดาครูเตือนเป็นกัลยาณมิตรกับท่านครูจางวางทั่ว พาทยโกศล จึงพาบุตรชายเข้าเมืองไปฝากตัวศึกษาเล่าเรียน ท่านครูจางวางทั่วได้ถ่ายทอดวิชาการดนตรีแบบแผนโบราณ โดยมอบหมายให้ฝึกฝนระนาดเอก ท่านครูเตือนใช้ชีวิตในปริมณฑลดนตรีกว่า 9 ทศวรรษ ในปี พ.ศ. 2536 ท่านได้รับประกาศยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง ดนตรีไทย จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้รับพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติ จากสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ขอบคุณข้อมูลจาก หนังสือที่ระลึก 120 ปีชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ)

เป็นความน่ารักของงานที่มีผู้ดำเนินรายการเป็นทายาทของครูเตือน คือเป็นหลานปู่ จึงทำหน้าที่ได้อย่างดีน่าชื่นชม ก่อนการแสดงทุกชุดเธอจะอธิบายถึงความเป็นมาของเพลงนั้นๆ ซึ่งแต่ละเพลงก็จะมีเกร็ดความรู้และประวัติความเป็นมาอันเกี่ยวเนื่องกับครูเตือนผู้ประพันธ์ หรือประวัติความเป็นมาของเครื่องดนตรีซึ่งครูเตือนเป็นผู้ประดิษฐ์ โดยเฉพาะเครื่องดนตรีย้อยส่วนขนาดจิ๋ว ในส่วนของการแสดงมีทั้งหมด 7 ชุดซึ่งนับว่าสุดยอดพิเศษทุกชุด ในหลายช่วงการแสดงและ

เสียงดนตรีทำให้น้ำตาเริ่มด้วยความซาบซึ้งใจในอรรถรสดนตรีไทย

บางเพลงก็สร้างความรู้สึกรักอีกheimด้วยเสียงกลองของแตรวง ภาษาวัยรุ่นต้องบอก
ว่าชมการแสดงแล้วทึ่งใจมากงานวันนี้มีการแสดงมีทั้งหมด 7 ชุด คือ

1) การแสดงรำถวายพระพร 70 พรรษา สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ประกอบด้วยบทเพลง
อันเป็นมงคลคือ เพลงมหาฤกษ์ เพลงมหาชัย และเพลงกระบองกัน

2) การบรรเลงวงมหาดุริยางค์ไทย เพลงโหมโรงเทพอัศวิน ซึ่งเป็น
บทประพันธ์ของครูเตื่อน พาทยกุล การบรรเลงเพลงนี้เป็นการแสดงจากความ
ร่วมมือของเยาวชน นักเรียน นักศึกษา จากสถาบันต่างๆ สืบเนื่องจากโครงการ
เผยแพร่องค์ความรู้ครูเตื่อน พาทยกุล ศิลปินแห่งชาติ สู่ภูมิภาคและสถาบันเครือ
ข่าย จึงเป็นที่น่าชื่นชมมากที่นักดนตรีเต็มวงล้วนเป็นเยาวชน

3) การบรรเลงฆ้องวงใหญ่หมู่ เพลงสาธุการ ซึ่งเป็นเพลงหน้าพาทย์ที่มี
ความสำคัญยิ่งในวัฒนธรรมดนตรีไทย สาธุการมีความหมายถึงการแสดงความ
เคารพนบนาบ ใช้บรรเลงเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งการเริ่มต้นพิธีอันเป็นอุดมมงคล
นับแต่โบราณเพลงสาธุการเป็นบทเพลงแรกของการฝึกหัดดนตรีไทยตามชนบท

4) การขับร้องและบรรเลงวงเครื่องดนตรีไทยย่อส่วนขนาดเล็ก เพลงดาว
ดวงเดือน สองชั้น ลาวดวงเดือนเป็นบทพระนิพนธ์ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรม
หมื่นพิไชยมหินทโรดม เดิมเพลงนี้ชื่อว่า ลาวดำเนินเกวียน เป็นเพลงที่มีทำนอง
ไพเราะอ่อนหวานจึงได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง การบรรเลงนำเสนอด้วย
เครื่องดนตรีไทยย่อส่วนขนาดเล็ก ฝีมือการประดิษฐ์ของครูเตื่อน พาทยกุล ซึ่ง
เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างความประทับใจแก่สาธารณชนมาแล้วหลายวาระ รวมทั้ง
ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เพลงลาวดวงเดือนขับร้องโดยครูดนตรีอาวุโส รศ. ดร.ศุภ
ชัย จันทรสุวรรณ์ ศิลปินแห่งชาติ ท่านเสียงดีมาก ผู้บรรเลงล้วนเป็นนักดนตรี
ระดับครู สังเกตว่าเครื่องดนตรีมีขนาดเล็ก จังหวะ ระนาดมีขนาดรางเล็กนิดเดียว
เสียงดนตรีจึงมี Pitch แปลกหูฟังดูจุ่มจุ่ม ไพเราะมาก

5) การบรรเลงแตรวง เพลงเพชรสามสี เถา ซึ่งเป็นบทเพลงที่ครูเตื่อน

ประพันธ์ทำนองขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยได้รับแรงบันดาลใจจากสีของธงชาติ และทำนองเพลงชาติไทย คำว่าสามสีสื่อความหมายถึงสีทั้งสามในธงไตรรงค์ มุลนิธิเตือน พาทยกุล ได้มอบโน้ตเพลงเพชรสามสีเถา ที่บันทึกไว้ในระบบโน้ตสากลให้แก่วงเนตรรายนเป็นต้นฉบับสำหรับการเรียบเรียงเสียงประสาน เพื่อให้บรรเลงแสดงอย่างไทยในวาระนี้ เสียงบรรเลงนี้ทำให้นักถึงแสดงตามบ้านงานหรือตามวัด ทำนองหลายตอนในเพลงนี้ทำให้นักถึงเพลงรักเมืองไทยชูชาติไทย และเพลงชาติไทย ฟังเสียงกลองแล้วทำให้รู้สึกอีกheimมาก

6) การแสดงชุดรำลึก 120 ปี ชาตกาล ครูเตือน พาทยกุล เป็นการแสดงชุดพิเศษที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ โดยทายาทของครูเตือน เลือกรับบรรจุทำนองเพลงให้เกิดความไพเราะ นำเอาเพลงแขกมอญบางช้าง สองชั้น ทางเปลี่ยน ซึ่งเป็นบทเพลงที่ครูเตือนได้ประพันธ์ไว้เมื่อปี พ.ศ. 2517 มาประกอบการแสดง และใช้วงดนตรีรีไซเคิลที่ครูเตือนริเริ่มประดิษฐ์เครื่องดนตรีจากวัสดุเหลือใช้ มาถ่ายทอดบทเพลงนี้เป็นครั้งแรก

7) การบรรเลงดนตรีไทยและการแสดงนาฏศิลป์ บทเพลงพระราชนิพนธ์ “ตุ๊กแก” ซึ่งมีความพิเศษยิ่ง บทเพลงนี้เป็นหนึ่งในบทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นจากเสียงร้องของตุ๊กแก “ตักตักตักแก” นับเป็นส่วนหนึ่งของชุดการแสดง พระราชทานเพลงภาษาพาสุนัข จัดแสดงในรูปแบบ Revue นำเสนอการรำเต้นของเด็กๆ ในบทบาทตุ๊กแกตัวจิ๋ว ไล่จับกันอย่างน่ารักน่าเอ็นดู กรมสมเด็จพระฯ ทรงสอดตัวร่วมกับคณะนักเรียนและคณะครูของโรงเรียนพาทยกุลการดนตรีและนาฏศิลป์ บทเพลงมีบทร้องชายหญิงร้องขานรับกันน่ารักมาก พิธีกรเล่าว่าผ้าถุงโจงของตุ๊กแกน้อยลายน่ารักนี้สั่งทำพิเศษที่ร้านโซมพัลลภผู้มีชื่อเสียงด้านผ้าไทย การเข้าร่วมกิจกรรมวันนี้ทำให้เกิดข้อคิด 2 ประการ ประการแรก ทำให้คิดว่า คนเรานั้นแม้ตัวตายแต่ผลงานที่สร้างไว้ให้แก่คนรุ่นหลังนั้นไม่มีวันตาย แต่การจะมีผลงานที่ไม่ตายจำต้องอาศัยคนรุ่นหลังเช่น ลูกหลาน ลูกศิษย์ สืบสานงานอันทรงคุณค่าไว้ ศิลปวัฒนธรรมของไทยโดยเฉพาะดนตรีไทย จะไม่มี

วันตายตราบเท่าที่มีเยาวชนรุ่นหลังเรียนรู้และถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นอย่างต่อเนื่อง เปรียบเสมือนสายน้ำไหลไม่มีวันเหือดแห้ง ประการที่สอง หลานดิว (หลานของ ครูเต๋อง) ได้กล่าวถึงท้ายไว้อย่างน่าฟังว่า ชีวิตของคุณปู่คือดนตรี ท่านมีดนตรี เป็นชีวิตจบจนลมหายใจสุดท้ายในชีวิตคนเรา หากได้มีโอกาสทำในสิ่งที่รัก แม้ สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เล็ก แต่หากเป็นสิ่งที่รัก ก็จะทำให้มีความสุขให้แก่ชีวิตตนเองและ ครอบครัว รวมทั้งผู้คนรอบข้างได้อย่างไม่สิ้นสุด เหมือนดังเช่นครูเต๋อง บรรณ คุรุผู้ยิ่งใหญ่ผู้สร้างมรดกทางศิลปวัฒนธรรมไทยไว้ให้แก่ชาติ แม้ชีวิตทางร่างกาย ท่านจะละจากโลกไปแล้ว แต่คุณค่าเชิงความคิดอันเป็นบุรณภาพของท่านยังคงมีชีวิต ผ่านผลงาน ผ่านฝีมือเชิงช่าง และผ่านปรัชญาการดนตรี ที่ถ่ายทอดสู่ ทายาทและบรรดาลูกศิษย์ ซึ่งยังคงเป็นมรดกที่มีชีวิตร่วมสมัย ส่งต่อ และเติบโต ไปกับสังคมไทยตราบนานเท่านาน วันนี้เป็นบุญที่ได้มาร่วมชมผลงานของท่าน ขอกราบคารวะท่านจากใจมา ณ ที่นี้ค่ะ

